

En helkväll med klös och gnistor

(NORRTÄLJE) Det blev en helkväll. Med klös och gnista och kul musik.

Sven Fredriksson och de andra grabbarna i Norrtälje elitkapell bjöd på strålande, storslagen underhållning.

Och vilka gäster: Orientexpressen, Evert Ljusberg och ärtiga, ettriga Elisabeth Krog tog publiken med storm.

Lokala förmågan Cilla Hector var inte så dum hon heller.

Norrtälje elitkapell är sex killar i jeans med munspel, fiol, gitarr, nyckelharpa, dragspel och kontrabas som verkligen kan få till det. De inleder helaftonen i Roslagsskolan med ett par polkor och en Woody Guthrielåt. Publiken är genast med och feststämningen klättrar uppför bänkraderna.

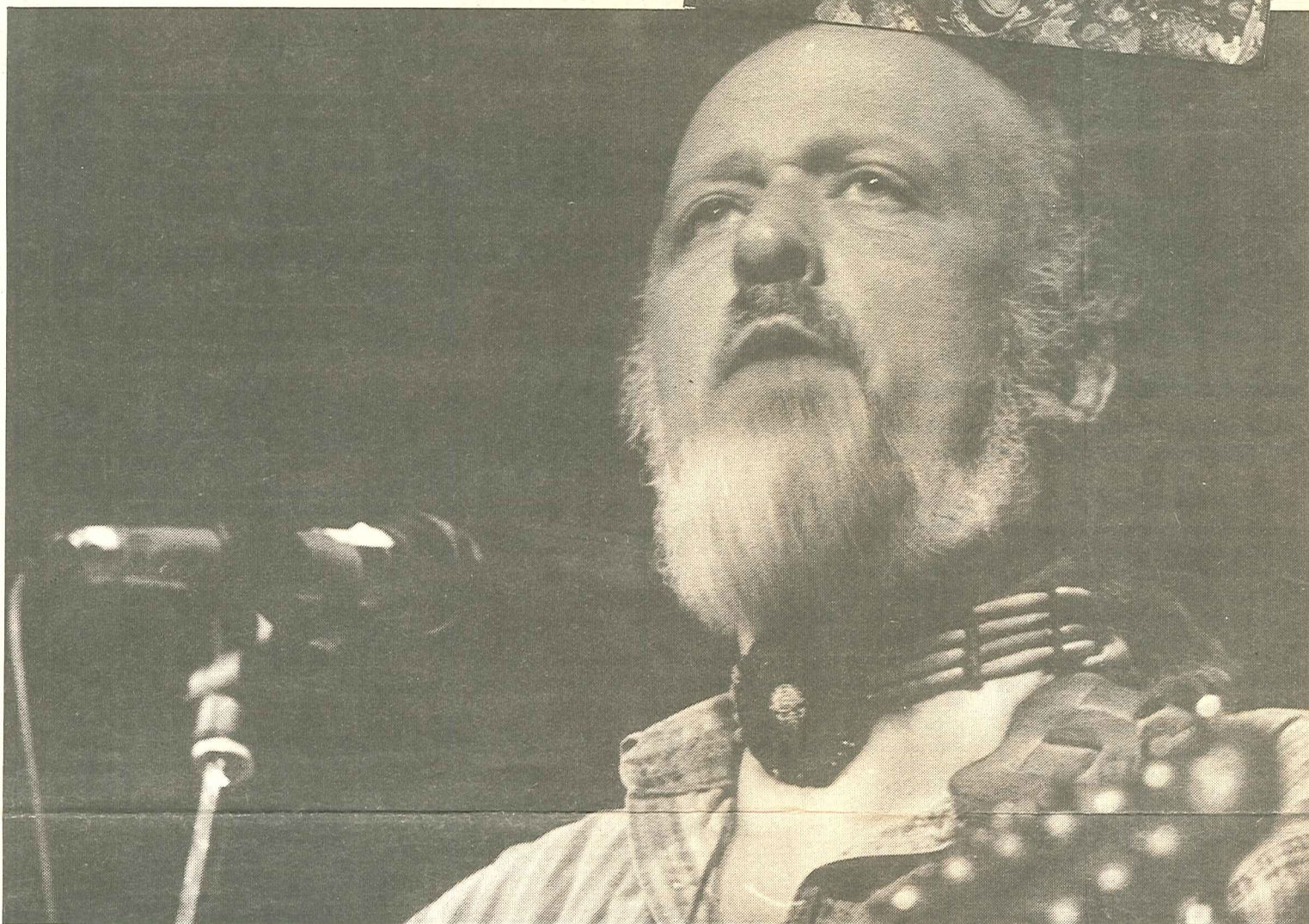
Ditte Andersson, riksspleman från Uppsala, blir första gäst på scen. Börjar med att besjunga kärleken med Birger Sjöbergs "Den första gång jag såg dig" och lovar att det inte skall låta som en lovsång till "en tallrik kokt torsk". Det blir flinka fingrar och flinka stråkar när hon och elitkapells Peter "Puma" Hedlund drar ett sett shettandslåtar på sina nyckelharpor och sedan väller Orientexpressen in och lägger beslag på både scenen och publiken fram till paus.

Visserligen dyker Monica Törnell upp och sjunger sig igenom ett antal lugnare visor men hon lyckas aldrig riktig nå fram. Om de beror på att hennes engagemang mer är riktat åt den unge ackompanjatören än mot salongen, eller om det beror på utstyrseln i jättestor och jättevit tröja, gympapjucks och där emellan ett par rosprydda långkalsonger är svårt att säga.

I vilket fall står Fyris jazzband och sprider pausglädje i foajén och sedan är det dags för Cilla Hector att sjunga skönsång. Med eller utan surströmming, denna norrländska norrtäljetjej sjunger sig in i hjärtevrån hos den mest svärflirtade Rospigg med "Somewhere a place for us". Bra stöd har hon också av Johnny Enqvists saxofon.

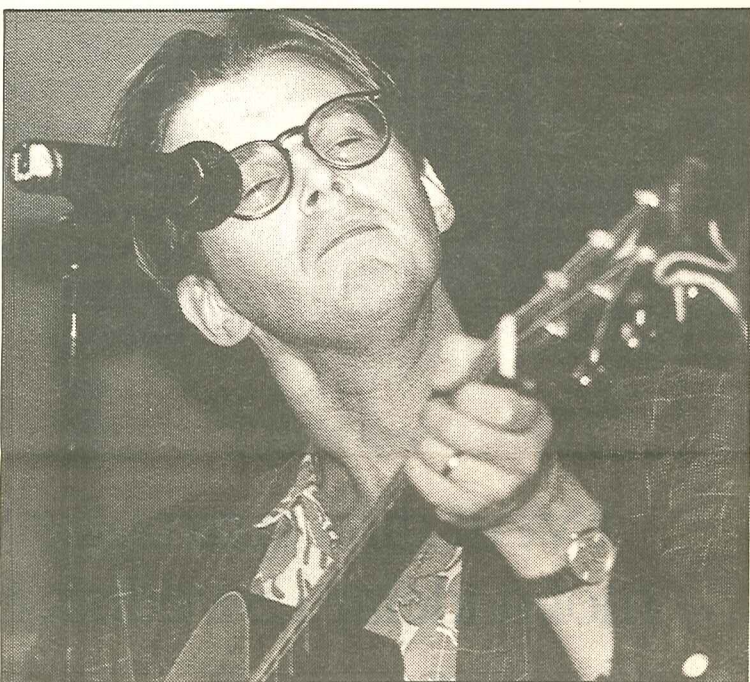
Evert Ljusberg, denne helhärliche karl behärskar varenda sekund han står på scen. Inleder rappt med "en finne som får en kniv i ögat, drar ut den och säger: Tur att det inte var en sax." Sjunger en kärleksång ägnad brodern Arne som genom åren avancerat från: "Vanförd - rörelsehämmand - rörelsehindrad - rullstolsbunden - rullstolsburen" och som själv kommenterat denna sin titelutveckling med orden: Jag har fem stjärnor på axeln, men jag går lika taskigt."

Han sjunger också - och särskilt Evert Taubes "Briggen blue bird". Ett extranummer lyckas publiken sno åt sig av Evert Ljusberg innan han blir avlöst av vördbandet och Elisabeth Krogh, en danska med takt i hela kroppen, fiol under

Evert Ljusberg drar vitsar, spelar munspel utan munspel och sjunger, hela tiden på hugget och hela tiden i närkontakt med publiken.

- Och tycker ni att jag är en idiot, så säg det inte. Det heter alternativ intelligens.

Sven Fredriksson får full poäng. Tillsammans med resten av Norrtälje elitkapell lyckas han bjuda publiken på en helkväll. Dessutom besitter han både förmågorna att bjuda in rätt gästartister och att framföra Woody Guthrie.

hakan och sprittande spelglädje.

Det är så dags det börjar gå upp för alla där ute i mörkret att det här är en kväll som börjat bra för att bara bli bättre och bättre - och dessutom drar den ut på det - långt över planerade två timmar.

Att fioler kan vara så rappa, roliga och fräcka som elitakpells Tomas Adeborns och Elisabeth Kroghs hade jag ingen aning om förrän i lördagskväll.

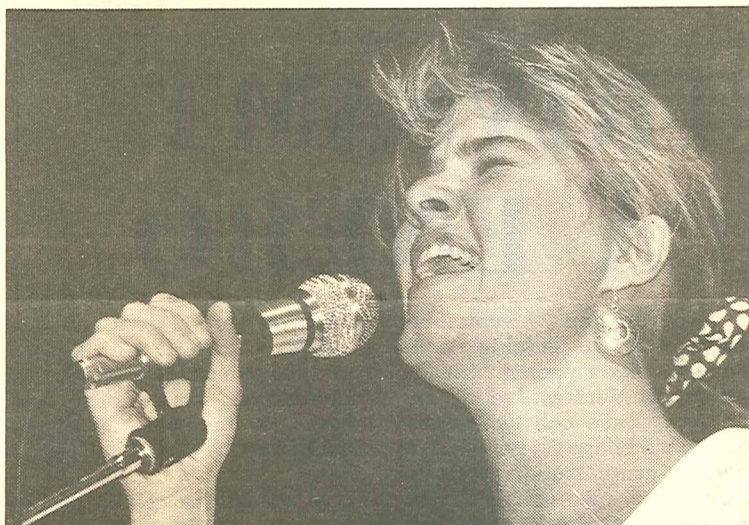
Tillsammans sätter de svaj på allt svajbart i Roslagsskolan och när finalen med kvällens samlade artister och en låt från Skutskär drar i gång finns det bara en sak kvar att säga:

Att det skall finnas tomma stolar i salongen en sån här kväll är en skandal och en skam.

SOFI PIEHL
Foto:
ROINE KARLSSON

Mer spelglädje än så här går knappt att få. Tomas Adeborn och Elisabeth Krogh, uppackade av både elitkapellet och Orientexpressen.

Norrländska Norrtäljetjejen Cilla Hector får publiken med sig med skönsång.